

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/106/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119014952
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3119014952.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Beáty Javorkovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19. novembra 2019 prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v trestnej veci odsúdeného

K. Z.,

nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom X. V., N. XXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp. zn. 6Pp/194/2019 zo dňa 14. októbra 2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť prokurátora zamietá, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/30/2018 zo dňa 25.4.2019 v spojení s opravným uznesením Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 2T/30/2018 zo dňa 4.5.2018 bol K. Z. odsúdený pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. a iné prečiny k trestu odňatia slobody na 18 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Menovanému bol uložený aj trest zákazu činnosti a ochranné protialkoholické liečenie a bolo rozhodnuté aj o náhrade škody.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods. 1 Tr. por. rozhodnuté tak, že odsúdený K. Z. bol podmienečne prepustený z výkonu vyššie uvedeného trestu odňatia slobody (I.). Podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. súd odsúdenému určil skúšobnú dobu v trvaní jedného roka (II.).

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť prokurátor, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne sťažnosť písomne odôvodnila prokurátorka. Namietala, že samosudca si sám stanovil nové hodnotenie rizika sociálneho zlyhania podľa vlastných kritérií, keď vypustil bod č. 1 - pohlavie páchatela. Súdu tak vzniklo nové hodnotenie - stredné riziko sociálneho zlyhania a menej priaznivá resocializačná prognóza (oproti pôvodnému vysokému riziku a pôvodnej nepriaznivej prognóze). V tejto súvislosti prokurátorka tiež uviedla, že v obsahu hodnotenia správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody sú uvedené také okolnosti, ktoré neumožňujú jeho podmienečné prepustenie (laxný prístup odsúdeného k liečebnému režimu pri ochrannom liečení, priemerné správanie, laxný postoj k zapájaniu sa do činnosti pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného pri dodržiavaní čistoty a poriadku). Prokurátorka tiež v neprospech odsúdeného uvádza okolnosť, že tento za dobu výkonu trestu odňatia slobody viac ako

jeden rok nezískal ani jednu pochvalu. V závere prokurátorka uviedla, že pre podmienené prepustenie musí byť zistená odôvodnená nádej, že odsúdený bude na slobode viesť riadny život. Prokurátorka navrhla zrušiť uznesenie súdu prvého stupňa.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré týmto výrokom predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody rozhodoval na verejnom zasadnutí. Odsúdený bol súdom na tomto verejnom zasadnutí vypočutý, pričom mal možnosť sa vyjadriť k svojmu správaniu sa vo výkone trestu odňatia slobody.

K splneniu podmienok pre podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. uvádza senát nadriadeného súdu nasledovné. Splnenie formálnej podmienky z pohľadu dĺžky doteraz vykonaného trestu odňatia slobody (1/2) bolo preukázané, pričom v sťažnosti táto podmienka ani nebola vytýkaná.

K splneniu materiálnych podmienok v podobe správania sa a plnenia povinností odsúdeného, preukazujúceho jeho polepšenie a pozitívnej prognózy vedenia riadneho života, z pohľadu vytýkaných chýb v sťažnosti je predovšetkým potrebné uviesť nasledovné. Tieto podmienky sú predmetom dokazovania na verejnom zasadnutí, pričom v súlade s ustanovením o základnej zásade trestného konania - § 2 ods. 12 Tr. por. súd hodnotí dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne.

Napriek tomu, že hodnotenie správania sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody, súčasťou (podkladom) ktorého je aj hodnotenie rizika sociálneho zlyhania - resocializačná prognóza, sú dôkazy pre posúdenie zákonných podmienok podľa § 66 ods. 1, 2 Tr. zák. veľmi dôležité, neznamená to, že súd pri svojom rozhodovaní najmä z pohľadu tam uvedených záverov, návrhov a prognóz nemôže urobiť iné rozhodnutie. Z tohto pohľadu potom ani výsledky hodnotenia rizika sociálneho zlyhania nie sú pre súd záväzné, pretože v opačnom prípade by ani nemusel o podmienenom prepustení rozhodovať súd, ale stačilo by vyplniť „dotazník“. Senát nadriadeného súdu sa pritom stotožnil s názorom súdu prvého stupňa v tom, že pri hraničných bodových súčtoch takejto resocializačnej prognózy (do 5 bodov nízke riziko, do 11 bodov stredné riziko, od 12 bodov vysoké riziko) je možné prihliadať aj na kvalitatívny význam posudzovania tejto prognózy z pohľadu obsahu posudzovanej okolnosti. Faktom je, že vek ani pohlavie, za ktoré odsúdený „dostal“ 2 negatívne body (spolu mal 12 takýchto bodov), nie sú takého charakteru (odhliadnuc aj od samosudcom uvádzanej možnej diskriminácie), že by bolo nevyhnutne potrebné vždy tieto okolnosti hodnotiť významne v neprospech odsúdeného.

Rovnako senát nadriadeného súdu neprisvedčil názoru prokurátorky v tom, že neexistencia odmeny odsúdeného by mala byť prekážkou jeho podmieneného prepustenia. V zhode s názorom súdu prvého stupňa totiž aj senát nadriadeného súdu vyhodnotil prezentované správanie sa odsúdeného a plnenie povinností ako prejav polepšenia sa.

Z pohľadu pozitívnej prognózy vedenia riadneho života na slobode po podmienenom prepustení, senát nadriadeného súdu predovšetkým poukazuje na to, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, a preto neexistujú negatívne skúsenosti z jeho správania sa v skúšobnej dobe. Zároveň senát nadriadeného súdu pri svojom rozhodovaní nemohol prehliadnuť, že na prevýchovu odsúdeného by malo byť vplyvané vo výkone trestu odňatia slobody už ani nie 4 mesiace (koniec trestu dňa 10.2.2020). Je preto možné a dôvodné dať odsúdenému „šancu“ preukázať, že sa „napravil“ pred vykonaním celého uloženého trestu odňatia slobody.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný

prostriedok.